

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/7/2020
Identifikačné číslo spisu:	5614010187
Dátum vydania rozhodnutia:	23.03.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:5614010187.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Martiny Zeleňakovej, v trestnej veci obvineného Radima Kakalejčíka pre pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 23. marca 2021 v Bratislave, o dovolaní obvineného Radima Kakalejčíka proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 21. mája 2019, sp. zn. 1To/113/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Radima Kakalejčíka o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) z 18. júna 2018, sp. zn. 3T/35/2014 bol obvinený Radim Kakalejčík (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) uznaný vinným z pokračovacieho zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že :

ako jediný konateľ spoločnosti SLOVLES, s.r.o., IČO: 36 430 986, DIČ: 2022011233, so sídlom Kpt. Nálepku 517/5, Liptovský Hrádok,

1) dňa 30. marca 2009 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie rok 2008, pričom v ňom deklaroval, že spoločnosť dosiahla stratu vo výške 166.915,- Sk (5.540,56 eura), z čoho vyplývala nulová daňová povinnosť, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období mala spoločnosť daňovú povinnosť vo výške 139.732,02 eura (4.209.567,- Sk), nakoľko vedome neoprávnene odpočítal od výnosov výdavky v celkovej výške 741.329,12 eura (22.333.281,- Sk) z fiktívnych faktúr

od spoločnosti AKVILS, s.r.o., IČO: 36 507 458, so sídlom Laborecká 35, Humenné, faktúru za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné č. 20080142 zo dňa 14. 2. 2008 v sume 85.914,16 eura (2.588.250,- Sk) spolu s 19 % DPH,

od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36 660 957, so sídlom Tajovského 2609/21, Poprad (neskôr Francisciho 5, Levoča, resp. Hlavná 10, Strážne), faktúry za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné č. 20080802/2 zo dňa 8. februára 2008 v sume 31.166,10 eura (938.910,- Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20082202/1 zo dňa 22. februára 2008 v sume 29.522.87 eura (889.406,- Sk) spolu s 19 % DPH, č.

20081502/2 zo dňa 15. februára 2008 v sume 32.054,87 eura (965.685,- Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20082902/3 zo dňa 29. februára 2008 v sume 31.991,67 eura (963.781,- Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20081003/2 zo dňa 10. marca 2008 v sume 17.163,08 eura (517.055,- Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20081703/2 zo dňa 17. marca 2008 v sume 18.381,68 eura (553.766,50 Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20082503/1 zo dňa 25. marca 2008 v sume 16.924,10 eura (509.855,50 Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20083103/2 zo dňa 31. marca 2008 v sume 16.160,59 eura (486.854,- Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20081104/1 zo dňa 11. apríla 2008 v sume 17.222,33 eura (518.840,01 Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20083004/1 zo dňa 30. apríla 2008 v sume 21.354,94 eura (643.339,- Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20080905/1 zo dňa 9. mája 2008 v sume 20.755,24 eura (625.272,30 Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20081605/1 zo dňa 16. mája 2008 v sume 23.502,95 eura (708.050,01 Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20083005/1 zo dňa 30. mája 2008 v sume 24.391,72 eura (734.825,- Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20080104/1 zo dňa 1. júna 2008 v sume 1.058,22 eura (31.880,- Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20083006/1 zo dňa 30. júna 2008 v sume 89.457,77 eura (2.695.005,- Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20083107/1 zo dňa 31. júla 2008 v sume 82.951,60 eura (2.499.000,- Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20082908/2 zo dňa 29. augusta 2008 v sume 84.413,13 eura (2.543.030,- Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20083009/8 zo dňa 30. septembra 2008 v sume 28.243,05 eura (850.850,- Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20083110/1 zo dňa 31. októbra 2008 v sume 63.398,73 eura (1.909.950,- Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20082811/4 zo dňa 28. novembra 2008 v sume 102.701,98 eura (3.094.000,- Sk) spolu s 19 % DPH, č. 20083112/3 zo dňa 31. decembra 2008 v sume 43.450,84 eura (1.309.000,- Sk) spolu s 19 % DPH,

čím skrátil daň z príjmu právnických osôb za rok 2008 vo výške 139.732,02 eura (4.209.567,- Sk),

2) dňa 29. marca 2010 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie rok 2009, v ňom uviedol, že spoločnosť dosiahla zisk 48.459,59 eura, z čoho vyplývala daňová povinnosť vo výške 9.398,74 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období mala spoločnosť daňovú povinnosť vo výške 178.338,56 eura, nakoľko vedome neoprávnene odpočítal od výnosov výdavky v celkovej výške 889.156,98 eura z fiktívnych faktúr

od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660 957, so sídlom Hlavná 10, Strážne, faktúry za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné

č. 20093001/1 zo dňa 30. januára 2009 v sume 87.691,70 eura spolu s 19 % DPH,

č. 20092702/1 zo dňa 27. februára 2009 v sume 95.142,88 eura spolu s 19 % DPH, č. 20093103/1 zo dňa 31. marca 2009 v sume 83.150,76 eura spolu s 19 % DPH, č. 20093004/1 zo dňa 30. apríla 2009 v sume 62.865,32 eura spolu s 19 % DPH, č. 20092905/1 zo dňa 29. mája 2009 v sume 104.623,17 eura spolu s 19 % DPH

č. 20090506/1 zo dňa 5. júna 2009 v sume 1.975,40 eura spolu s 19 % DPH

č. 20093006/1 zo dňa 30. júna 2009 v sume 78.866,31 eura spolu s 19 % DPH, č. 20093107/1 zo dňa 31. júla 2009 v sume 98.134,67 eura spolu s 19 % DPH, č. 20093108/1 zo dňa 31. augusta 2009 v sume 69.822,25 eura spolu s 19 % DPH,

od spoločnosti B-drestav, s.r.o., IČO: 36214 809, so sídlom Národná trieda 202/47, Košice, faktúru za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné

č. 20093009/1 zo dňa 30. septembra 2009 v sume 122.416,35 eura spolu s 19 % DPH,

č. 20093010/1 zo dňa 30. októbra 2009 v sume 98.180,59 eura spolu s 19 % DPH

č. 20090611 zo dňa 6. novembra 2009 v sume 25.525,50 eura spolu s 19 % DPH,

č. 20092011 zo dňa 20. novembra 2009 v sume 28.324,24 eura spolu s 19 % DPH, č. 20093011 zo dňa 30. novembra 2009 v sume 28.024,50 eura spolu s 19 % DPH, č. 20090812 zo dňa 8. decembra 2009 v sume 22.011,48 eura spolu s 19 % DPH,

č. 20091812 zo dňa 18. decembra 2009 v sume 25.585,- Eur spolu s 19 % DPH,

č. 20093112 zo dňa 31. decembra 2009 v sume 25.585,- Eur spolu s 19 % DPH,

čím skrátil daň z príjmu právnických osôb za rok 2009 vo výške 168.939,82 eura,

3) dňa 31. marca 2011 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie rok 2010, v ňom uviedol, že spoločnosť dosiahla zisk vo výške

61.546,50 eura, z čoho vyplývala daňová povinnosť vo výške 11.693,83 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období mala spoločnosť daňovú povinnosť vo výške 206.118,65 eura, nakoľko vedome neoprávnene odpočítal od výnosov výdavky v celkovej výške 1.023.288,55 eura z fiktívnych faktúr

od spoločnosti ADAMAS SLOVAKIA, s.r.o., IČO: 36 851 094 so sídlom Kpt. Nálepku 1449/24, Trebišov, faktúry za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné
č. 20102001 zo dňa 20. januára 2010 v sume 33.102,56 eura spolu s 19 % DPH
č. 20101702 zo dňa 17. februára 2010 v sume 30.640,- Eur spolu s 19 % DPH,
č. 20100903 zo dňa 9. marca 2010 v sume 14.900,24 eura spolu s 19 % DPH,

od spoločnosti Izolcentrum, S.r.o., IČO: 36213 349, so sídlom Národná trieda 47, Košice, faktúry za ťažbu a približovanie dreva
č. 20101101 zo dňa 11. januára 2010 v sume 49.531,73 eura spolu s 19 % DPH,
č. 20100202 zo dňa 2. februára 2010 v sume 98.008,64 eura spolu s 19 % DPH,
č. 20101803 zo dňa 18. marca 2010 v sume 110.189,24 eura spolu s 19 % DPH,

od spoločnosti JAPOL, s.r.o., IČO: 44754582, so sídlom Narcisová 410/3, Košice, faktúry za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné
č. 0605/2010 zo dňa 6. mája 2010 v sume 79.255,19 eura spolu s 19 % DPH, č. 0706/2010 zo dňa 7. júna 2010 v sume 47.088,80 eura spolu s 19 % DPH, č. 0507/2010 zo dňa 5. júla 2010 v sume 124.652,23 eura spolu s 19 % DPH,

od spoločnosti ROYAL REAL, s.r.o., IČO: 36044 121, so sídlom Radvanská 30, Banská Bystrica, faktúry za ťažbu a manipuláciu dreva
č. 2010-28/1 zo dňa 10. augusta 2010 v sume 77.729,74 eura spolu s 19 % DPH,
č. 2010-39/1 zo dňa 10. septembra 2010 v sume 144.804,26 eura spolu s 19 % DPH, č. 2010 -52/1 zo dňa 10. októbra 2010 v sume 100.349,57 eura spolu s 19 % DPH, č. 2010-74/1 zo dňa 11. novembra 2010 v sume 124.603,39 eura spolu s 19 % DPH, č. 2010-96/1 zo dňa 9. decembra 2010 v sume 88.120,94 eura spolu s 19 % DPH,
č. 2010-109/1 zo dňa 10. januára 2011 v sume 94.736,84 eura spolu s 19 % DPH,
čím skrátil daň z príjmu právnických osôb za rok 2010 vo výške 194.424,82 eura
a za roky 2008, 2009 a 2010 spôsobil ujmu štátnemu rozpočtu SR na dani z príjmu právnických osôb v celkovej výške 503.096,66 eura,

4) dňa 25. februára 2008 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac január roku 2008, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 6.892,- Sk (228,77 eura), pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 420.142,- Sk (13.946,15 eura), pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 413.250,- Sk (13.717,38 eura) z fiktívnej faktúry od spoločnosti AKVILS, s.r.o., IČO: 36507458, so sídlom Laborecká 35, Humenné, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné,
č. 20080142 zo dňa 14. februára 2008 v sume 2.588.250,- Sk (85.914,16 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 413.250,- Sk (13.717,38 eura),
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac január roku 2008 vo výške 413.250,- Sk (13.717,38 eura),

5) dňa 26. mája 2008 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal dodatočné daňové priznanie k DPH za mesiac február roku 2008, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 18.568,- Sk (616,34 eura), pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 618.550,- Sk (20.532,10 eura), pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 599.982,- Sk (19.915,75 eura) z fiktívnych faktúr od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660957, so sídlom Tajovského 2609/21, Poprad, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné,
č. 20080802/2 zo dňa 8. februára 2008 v sume 938.910,- Sk (31.166,10 eura) vrátane 19 % DPH vo

výške 149.910,- Sk (4.976,10 eura),
č. 20082202/1 zo dňa 22. februára 2008 v sume 889.406,- Sk (29.522,87 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 142.006,- Sk (4.713,74 eura),
č. 20081502/2 zo dňa 15. februára 2008 v sume 965.685,- Sk (32.054,87 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 154.185,- Sk (5.118,- eura),
č. 20082902/3 zo dňa 29. februára 2008 v sume 963.781,- Sk (31.991,67 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 153.881,- Sk (5.107,91 eura),
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac február roku 2008 vo výške 599.982,- Sk (19.915,75 eura),

6) dňa 25. apríla 2008 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac marec roku 2008, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 18.240,- Sk (605,46 eura), pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 348.350,- Sk (11.563,10 eura), nakoľko vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 330.110,- Sk (10.957,64 eura) z fiktívnych faktúr od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660957, so sídlom Tajovského 2609/21, Poprad, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné,
č. 20081003/2 zo dňa 10. marca 2008 v sume 517.055,- Sk (17.163,08 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 82.555,- Sk (2.740,32 eura),
č. 20081703/2 zo dňa 17. marca 2008 v sume 553.766,50 Sk (18.381,68 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 88.416,50 Sk (2.934,89 eura),
č. 20082503/1 zo dňa 25. marca 2008 v sume 509.855,50 Sk (16.924,10 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 81.405,50 Sk (2.702,17 eura),
č. 20083103/2 zo dňa 31. marca 2008 v sume 486.854,- Sk (16.160,59 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 77.733,- Sk (2.580,26 eura),
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac marec roku 2008 vo výške 330.110,- Sk (10.957,64 eura),

7) dňa 26. mája 2008 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac apríl roku 2008, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 5.130,- Sk (170,28 eura), pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 190.688,- Sk (6.329,68 eura), pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 185.558,- Sk (6.159,39 eura) z fiktívnych faktúr od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36 660 957, so sídlom Tajovského 2609/21, Poprad, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné,
č. 20081104/1 zo dňa 11. apríla 2008 v sume 518.840,01 Sk (17.222,33 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 82.840,- Sk (2.749,78 eura),
č. 20083004/1 zo dňa 30. apríla 2008 v sume 643.339,- Sk (21.354,94 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 102.718,- Sk (3.409,61 eura),
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac apríl roku 2008 vo výške 185.558,- Sk (6.159,39 eura),

8) dňa 25. júna 2008 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac máj roku 2008, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 5.111,- Sk (169,65 eura), pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť k DPH vo výške 335.320,- Sk (11.130,58 eura), pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 330.209,- Sk (10.960,93 eura) z fiktívnych faktúr od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660957, so sídlom Tajovského 2609/21, Poprad, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné, č. 20080905/1 zo dňa 9. mája 2008 v sume 625.272,30 Sk (20.755,24 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 99.833,40 Sk (3.313,87 eura), č. 20081605/1 zo dňa 16. mája 2008 v sume 708.050,01 Sk (23.502,95 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 113.050,- Sk (3.752,58 eura), od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660957, so sídlom Francisciho 5, Levoča, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné, podľa faktúry č. 20083005/1 zo dňa 30. mája 2008 v sume 734.825,- Sk (24.391,72 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 117.325,- Sk (3.894,48 eura),
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac máj roku 2008 vo výške 330.209,- Sk (10.960,93 eura),

9) dňa 25. júla 2008 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac jún roku 2008, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 8.550,- Sk (283,81 eura), pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 443.935,- Sk (14.735,94 eura), pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 435.385,- Sk (14.452,13 eura) z fiktívnych faktúr od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660 957, so sídlom Tajovského 2609/21, Poprad, za opravu motorového vozidla č. 20080104/1 zo dňa 1. júna 2008 v sume (1.058,22 eura) 31.880,- Sk vrátane 19 % DPH vo výške 5.090,10,- Sk (168,96 eura), od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660957, so sídlom Francisciho 5, Levoča, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné, č. 20083006/1 zo dňa 30. júna 2008 v sume 2.695.005,- Sk (89.457,77 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 430.294,90 Sk (14.283,17 eura), čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac jún roku 2008 vo výške 435.385,- Sk (14.452,13 eura),

10) dňa 25. augusta 2008 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac júl roku 2008, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 8.767,- Sk (291,01 eura), pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 407.767,- Sk (13.535,38 eura), pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 399.000,- Sk (13.244,37 eura) z fiktívnej faktúry od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660957, so sídlom Francisciho 5, Levoča, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné, č. 20083107/1 zo dňa 31. 7. 2008 v sume 2.499.000,- Sk (82.951,60 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 399.000,- Sk (13.244,37 eura), čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac júl roku 2008 vo výške 399.000,- Sk (13.244,37 eura),

11) dňa 25. septembra 2008 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac august roku 2008, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 10.758,- Sk (357,10 eura), pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 416.788,- Sk (13.834,83 eura), pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 406.030,- Sk (13.477,72 eura) z fiktívnej faktúry od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660 957, so sídlom Francisciho 5, Levoča, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné, č. 20082908/2 zo dňa 29. 8.2008 v sume 2.543.030,- Sk (84.413,13 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 406.030,- Sk (13.477,72 eura), čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac august roku 2008 vo výške 406.030,- Sk (13.477,72 eura),

12) dňa 27. októbra 2008 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac september roku 2008, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 14.598,- Sk (484,56 eura), pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 150.448,- Sk (4.993,96 eura), nakoľko neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 135.850,- Sk (4.509,39 eura) z fiktívnej faktúry od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660 957, so sídlom Hlavná 10, Strážne, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné, č. 20083009/8 zo dňa 30. septembra 2008 v sume 850.850,- Sk (28.243,05 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 135.850,- Sk (4.509,39 eura), čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac september roku 2008 vo výške 135.850,- Sk 4.509,39 eura),

13) dňa 25. novembra 2008 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac október roku 2008, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 24.863,- Sk (825,30 eura), pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 329.813,- Sk (10.947,78 eura), pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 304.950,- Sk (10.122,48 eura) z fiktívnej faktúry od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660 957, so sídlom Hlavná 10, Strážne, za manipulačné práce,

ťažbu dreva a iné, č. 20083110/1 zo dňa 31. októbra 2008 v sume 1.909.950,- Sk (63.398,73 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 304.950,- Sk (10.122,48 eura),
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac október roku 2008 vo výške 304.950,- Sk (10.122,48 eura),

14) dňa 23. decembra 2008 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac november roku 2008, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 31.848,- Sk (1.057,16 eura), pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 525.848,- Sk (17.454,95 eura), pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 494.000,- Sk (16.397,79 eura) z fiktívnej faktúry od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660 957, so sídlom Hlavná 10, Strážne, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné, č. 20082811/4 zo dňa 28. novembra 2008 v sume 3.094.000,- Sk (102.701,98 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 494.000,- Sk (16.397,79 eura),
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac november roku 2008 vo výške 494.000,- Sk (16.397,79 eura),

15) dňa 23. januára 2009 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac december roku 2008, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 27.899,- Sk (926,08 eura), pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 236.899,- Sk (7.863,60 eura), pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 209.000,- Sk (6.937,52 eura) z fiktívnej faktúry od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660 957, so sídlom Hlavná 10, Strážne, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné, č. 20083112/3 zo dňa 31. decembra 2008 v sume 1.309.000,- Sk (43.450,84 eura) vrátane 19 % DPH vo výške 209.000,- Sk (6.937,52 eura),
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac december roku 2008 vo výške 209.000,- Sk (6.937,52 eura),

16) dňa 25. februára 2009 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac január roku 2009, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 1.242,13 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 15.243,33 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 14.001,20 eura z fiktívnej faktúry od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660 957, so sídlom Hlavná 10, Strážne, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné, č. 20093001/1 zo dňa 30. januára 2009 v sume 87.691,70 eura vrátane 19 % DPH vo výške 14.001,20 eura,
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac január roku 2009 vo výške 14.001,20 eura,

17) dňa 25. marca 2009 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac február roku 2009, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 1.586,07 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 16.776,95 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 15.190,88 eura z fiktívnej faktúry od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36 660 957, so sídlom Hlavná 10, Strážne, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné, č. 20092702/1 zo dňa 27. 2. 2009 v sume 95.142,88 eura vrátane 19 % DPH vo výške 15.190,88 eura,
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac február roku 2009 vo výške 15.190,88 eura,

18) dňa 24. apríla 2009 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac marec roku 2009, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 1.636,41 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 14.912,58 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 13.276,17 eura a z fiktívnej faktúry od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660 957, so sídlom Hlavná 10, Strážne, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné, č. 20093103/1 zo dňa 31. 3. 2009 v sume 83.150,76 eura vrátane 19 % DPH vo

výške 13.276,17 eura,
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac marec roku 2009 vo výške 13.276,17 eur,

19) dňa 25. mája 2009 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac apríl roku 2009, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 1.300,14 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 11.337,46 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 10.037,32 eura z fiktívnej faktúry od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660 957, so sídlom Hlavná 10, Strážne, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné, č. 20093004/1 zo dňa 30. 4. 2009 v sume 62.865,32 eura vrátane 19 % DPH vo výške 10.037,32 eura,
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac apríl roku 2009 vo výške 10.037,32 eura,

20) dňa 15. júna 2009 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac máj roku 2009, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 1.970,74 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 18.675,28 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 16.704,54 eura z fiktívnej faktúry od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660 957, so sídlom Hlavná 10, Strážne, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné, č. 20092905/1 zo dňa 29. 5. 2009 v sume 104.623,17 eura vrátane 19 % DPH vo výške 16.704,54 eura,
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac máj roku 2009 vo výške 16.704,54 eura,

21) dňa 24. júla 2009 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac jún roku 2009, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 1.585,41 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 14.492,91 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 12.907,50 eura z fiktívnych faktúr od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660 957, so sídlom Hlavná 10, Strážne, za predaj ťažného koňa a za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné, č. 20090506/1 zo dňa 5. júna 2009 v sume 1.975,40 eura vrátane 19 % DPH vo výške 315,40 eura, č. 20093006/1 zo dňa 30. júna 2009 v sume 78.866,31 eura vrátane 19 % DPH vo výške 12.592,10 eura,
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac jún roku 2009 vo výške 12.907,50 eura,

22) dňa 24. augusta 2009 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac júl roku 2009, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 3.339,73 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 19.008,29 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 15.668,56 eura z fiktívnej faktúry od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660 957, so sídlom Hlavná 10, Strážne, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné, č. 20093107/1 zo dňa 31. 7. 2009 v sume 98.134,67 eura vrátane 19 % DPH vo výške 15.668,56 eura,
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac júl roku 2009 vo výške 15.668,56 eura,

23) dňa 25. septembra 2009 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac august roku 2009, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 3.131,87 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 14.279,96 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 11.148,09 eura z fiktívnej faktúry od spoločnosti HANIX, s.r.o., IČO: 36660 957, so sídlom Hlavná 10, Strážne, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné, č. 20093108/1 zo dňa 31. 8. 2009 v sume 69.822,25 eura vrátane 19 % DPH vo výške 11.148,09 eura,
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac august roku 2009 vo výške 11.148,09 eura,

24) dňa 23. októbra 2009 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac september roku 2009, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 3.707,43 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 23.252,90 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 19.545,47 eura z fiktívnej faktúry od spoločnosti B-drestav, s.r.o., IČO: 36214809, so sídlom Nova 1042/54, Poprad, za práce pri ťažbe a približovaní dreva a iné, č. 20093009/1 zo dňa 30. 9. 2009 v sume 122.416,35 eura vrátane 19 % DPH vo výške 11.148,09 eura, čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac september roku 2009 vo výške 19.545,47 eura,

25) dňa 25. novembra 2009 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac október roku 2009, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 3.587,34 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 19.290,64 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 15.703,30 eura z fiktívnej faktúry od spoločnosti B-drestav, s.r.o., IČO: 36214 809, so sídlom Nova 1042/54, Poprad, za práce pri ťažbe a približovaní dreva a iné, č. 20093010/1 zo dňa 30. 10. 2009 v sume 98.352,25 eura vrátane 19 % DPH vo výške 15.703,30 eura, čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac október roku 2009 vo výške 15.703,30 eura,

26) dňa 23. decembra 2009 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac november roku 2009, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 2.397,06 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 15.469,42 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 13.072,36 eura z fiktívnych faktúr od spoločnosti B-drestav, s.r.o., IČO: 36214809, so sídlom Veľký Horeš 195, za práce pri ťažbe a približovaní dreva a iné, č. 20090611 zo dňa 6. novembra 2009 v sume 25.525,50 eura vrátane 19 % DPH vo výške 4.075,50 eura, č. 20092011 zo dňa 20. novembra 2009 v sume 28.324,24 eura vrátane 19 % DPH vo výške 4.522,36 eura, č. 20093011 zo dňa 30. novembra 2009 v sume 28.024,50 eura vrátane 19 % DPH vo výške 4.474,50 eura, čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac november roku 2009 vo výške 13.072,36 eura,

27) dňa 25. januára 2010 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac december roku 2009, v ktorom deklaroval v r. 27 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 1.673,37 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť k DPH vo výške 13.357,81 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 11.684,44 eura z fiktívnych faktúr od spoločnosti B-drestav, s.r.o., IČO: 36214 809, so sídlom Veľký Horeš 195, za práce pri ťažbe a približovaní dreva a iné, č. 20090812 zo dňa 8. decembra 2009 v sume 22.011,48 eura vrátane 19 % DPH vo výške 3.514,44 eura, č. 20091812 zo dňa 18. decembra 2009 v sume 25.585,- Eur, vrátane 19 % DPH vo výške 4.085,- Eur, č. 20093112 zo dňa 31. decembra 2009 v sume 25.585,- Eur, vrátane 19 % DPH vo výške 4.085,- Eur, čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac december roku 2009 vo výške 11.684,44 eura,

28) dňa 25. februára 2010 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac január roku 2010, v ktorom deklaroval v r. 28 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 2.088,26 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 15.281,97 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 13.193, eura z fiktívnych faktúr od spoločnosti Izolcentrum, s.r.o., IČO: 36213 349, so sídlom Matušková 14, Košice, za práce pri ťažbe a približovaní dreva a iné, č. 20101101 zo dňa 11. januára 2010 v sume 49.531,73 eura vrátane 19 % DPH vo výške 7.908,43 eura, od spoločnosti ADAMAS SLOVAKIA, s.r.o., IČO: 36 851 094, so sídlom Železničiarov 271, Trstená, za manipulačné práce, č. 20102001 zo dňa 20. januára 2010 v sume 33.102,56 eura vrátane 19 % DPH

vo výške 5.285,28 eura,
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac január roku 2010 vo výške 13.193,71 eura,

29) dňa 25. marca 2010 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac február roku 2010, v ktorom deklaroval v r. 28 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 1.940,90 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 22.481,44 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 20.540,54 eura z fiktívnych faktúr od spoločnosti Izolcentrum, s.r.o., IČO: 36213 349, so sídlom Matušková 14, Košice, za práce pri ťažbe a približovaní dreva a iné, č. 20100202 zo dňa 2. februára 2010 v sume 98.008,64 eura vrátane 19 % DPH vo výške 15.648,44 eura, od spoločnosti ADAMAS SLOVAKIA, s.r.o., IČO: 36 851 094, so sídlom Železničiarov 271, Trstená, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné, č. 2010 1702 zo dňa 17. februára 2010 v sume 30.640,- Eur vrátane 19 % DPH vo výške 4.892,10 eura, čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac február roku 2010 vo výške 20.540,54 eura,

30) dňa 26. apríla 2010 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac marec roku 2010, v ktorom deklaroval v r. 28 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 4.230,42 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 24.202,69 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 19.972,27 eura z fiktívnych faktúr od spoločnosti Izolcentrum, s.r.o., IČO: 36213349, so sídlom Matušková 14, Košice, za práce pri ťažbe a približovaní dreva a iné, č. 20101803 zo dňa 18. marca 2010 v sume 110.189,24 eura vrátane 19 % DPH vo výške 17.593,24 eura, od spoločnosti ADAMAS SLOVAKIA, s.r.o., IČO: 36 851 094, so sídlom Železničiarov 271, Trstená, za manipulačné práce, ťažbu dreva a iné, č. 20100903 zo dňa 9. marca 2010 v sume 14.900,24 eura vrátane 19 % DPH vo výške 2.379,03 eura, čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac marec roku 2010 vo výške 19.972,27 eura

31) dňa 24. mája 2010 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac apríl roku 2010, v ktorom deklaroval v r. 28 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 2.473,90 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 15.128,09 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 12.624,19 eura z fiktívnej faktúry od spoločnosti JAPOL, s.r.o., IČO: 44754582, so sídlom Narcisová 410/3, Košice, za ťažbu dreva a iné, č. 0605/2010 zo dňa 6. 5. 2010 v sume 79.255,19 eura vrátane 19 % DPH vo výške 12.624,19 eura, čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac apríl roku 2010 vo výške 12.624,19 eura,

32) dňa 24. júna 2010 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac máj roku 2010, v ktorom deklaroval v r. 28 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 1.999,98 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 9.518,36 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 7.518,38 eura z fiktívnej faktúry od spoločnosti JAPOL, s.r.o., IČO: 44 754 582, so sídlom Narcisová 410/3, Košice, za manipulačné práce, č. 0706/2010 zo dňa 7. júna 2010 v sume 47.088,80 eura vrátane 19 % DPH vo výške 7.518,38 eura, čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac máj roku 2010 vo výške 7.518,38 eura,

33) dňa 23. júla 2010 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac jún roku 2010, v ktorom deklaroval v r. 28 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 2.384,94 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 22.287,39 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 19.902,45 eura z fiktívnej faktúry od spoločnosti JAPOL, s.r.o., IČO: 44 754 582, so sídlom Narcisová 410/3, Košice, za ťažbu dreva,

manipulačné práce a iné, č. 0507/2010 zo dňa 5. júla 2010 v sume 124.652,23 eura vrátane 19 % DPH vo výške 19.902,45 eura,
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac jún roku 2010 vo výške 19.902,45 eura,

34) dňa 25. augusta 2010 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac júl roku 2010, v ktorom deklaroval v r. 28 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 2.418,29 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 14.828,92 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 12.410,63 eura z fiktívnej faktúry
od spoločnosti ROYAL REAL, s.r.o., IČO: 36044 121, so sídlom Radvanská 30, Banská Bystrica, za ťažbu dreva a iné, č. 2010-28/1 zo dňa 10. augusta 2010 v sume 77.729,74 eura vrátane 19 % DPH vo výške 12.410,63 eura,
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac júl roku 2010 vo výške 12.410,63 eura,

35) dňa 24. septembra 2010 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac august roku 2010, v ktorom deklaroval v r. 28 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 3.571,80 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 26.691,81 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 23.120,01 eura z fiktívnej faktúry
od spoločnosti ROYAL REAL, s.r.o., IČO: 36044 121, so sídlom Radvanská 30, Banská Bystrica, za ťažbu dreva a iné, č. 2010-39/1 zo dňa 10. septembra 2010 v sume 144.804,26 eura vrátane 19 % DPH vo výške 23.120,01 eura,
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac august roku 2010 vo výške 23.120,01 eura,

36) dňa 25. októbra 2010 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac september roku 2010, v ktorom deklaroval v r. 28 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 2.674,59 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 18.696,79 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 16.022,20 eura z fiktívnej faktúry
od spoločnosti ROYAL REAL, s.r.o., IČO: 36044 121, so sídlom Radvanská 30, Banská Bystrica, za ťažbu dreva a iné, č. 2010-52/1 zo dňa 10. októbra 2010 v sume 100.349,57 eura vrátane 19 % DPH vo výške 16.022,20 eura,
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac september roku 2010 vo výške 16.022,20 eura,

37) dňa 23. novembra 2010 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za mesiac október roku 2010, v ktorom deklaroval v r. 28 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 4.797,68 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 24.692,34 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 19.894,66 eura z fiktívnej faktúry
od spoločnosti ROYAL REAL, s.r.o., IČO: 36044 121, so sídlom Radvanská 30, Banská Bystrica, za ťažbu dreva a iné, č. 2010-74/1 zo dňa 11. novembra 2010 v sume 124.603,39 eura vrátane 19 % DPH vo výške 19.894,66 eura,
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac október roku 2010 vo výške 19.894,66 eura,

38) dňa 25. februára 2011 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal dodatočné daňové priznanie k DPH za mesiac november roku 2010, v ktorom deklaroval v r. 28 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 3.663,60 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 17.733,33 eura, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 14.069,73 eura z fiktívnej faktúry
od spoločnosti ROYAL REAL, s.r.o., IČO: 36044 121, so sídlom Radvanská 30, Banská Bystrica, za ťažbu dreva a iné, č. 2010-96/1 zo dňa 9. 12. 2010 v sume 88.120,94 eura vrátane 19 % DPH vo výške 14.069,73 eura,
čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac november roku 2010 vo výške 14.069,73 eura,

39) dňa 25. januára 2011 na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš podal riadne daňové priznanie k DPH za

mesiac december roku 2010, v ktorom deklaroval v r. 28 vlastnú daňovú povinnosť spoločnosti v čiastke 1.658,85 eura, pričom v skutočnosti v uvedenom zdaňovacom období spoločnosť mala daňovú povinnosť na DPH vo výške 16.784,- Eur, pretože vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie DPH v celkovej výške 15.126,05 eura z fiktívnej faktúry od spoločnosti ROYAL REAL, s.r.o., IČO: 36044 121, so sídlom Radvanská 30, Banská Bystrica, za ťažbu dreva a iné, č. 2010-109/1 zo dňa 10. januára 2011 v sume 94.736,84 eura vrátane 19 % DPH vo výške 15.126,05 eura, čím skrátil daň z pridanej hodnoty za mesiac december roku 2010 vo výške 15.126,05 eura, týmto konaním spôsobil ujmu štátnemu rozpočtu SR na DPH v zdaňovacích obdobiach január 2008 až december 2010 v celkovej výške 504.217,14 eura.

Za to okresný súd uložil obvinenému Radimovi Kakalejčíkovi podľa § 276 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň súd prvého stupňa podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil obvinenému peňažný trest vo výške 15.000,- Eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovil aj náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Proti v úvode označenému rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Žiline (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 21. mája 2019, sp. zn. 1 To/113/2018 podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Proti naposledy uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený vo svoj prospech, prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Martina Bašistu, so sídlom v Poprade, Štefánikova č. 8 dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Trestného poriadku.

V písomných dôvodoch podaného dovolania, odvolávajúc sa v tejto súvislosti aj na ním podané odvolanie, obvinený namietal, že nie všetky dôkazy, na ktoré poukazuje súd prvého stupňa, a to najmä listinné dôkazy z daňovej kontroly vykonávanej v spoločnosti Slovles, s.r.o., teda dôkazy vykonané v daňovom konaní, sú použiteľné aj v trestnom konaní, pričom toto pochybenie, podľa jeho názoru, pretrváva aj po rozhodnutí odvolacieho súdu. V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na zásadu oficiality uplatňovanú v trestnom konaní (§ 2 ods. 6 Trestného poriadku), ako aj zásadu vyhľadávaciu vzťahujúcu sa na orgány činné v trestnom konaní (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku), v dôsledku čoho obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu, ale naopak najmä s poukazom na zásadu prezumpcie nevinu (§ 2 ods. 4 Trestného poriadku) je úlohou orgánov činných v trestnom konaní preukázať mu vinu. Namietal ďalej, že v trestnom konaní ho neťažilo dôkazné bremeno, na ktorého podklade by bol povinný na vlastnú ujmu dokazovať, prípadne vyvracať určité skutočnosti majúce vplyv na rozhodnutie o jeho vine, na rozdiel od daňového konania, v ktorom má daňový subjekt povinnosť dokazovať všetky skutočnosti povinne uvádzané v priznaní, hlásení a vyúčtovaní, alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb., čiastočne účinného v čase skutku, ale rovnako aj § 24 ods. 1 v súčasnosti platného zákona č. 563/2009 Z. z.). Z popísaných rozdielov v dokazovaní medzi trestným konaním a konaním daňovým vyvodil dovolateľ záver, že zodpovednosť podľa zákona o správe daní a poplatkov je objektívna, v dôsledku čoho dôkazná povinnosť spočíva na daňovom subjekte na rozdiel trestnoprávnej zodpovednosti, ktorá je zodpovednosťou za zavinenie, pričom v prípade dovolateľovi pripisovaného zločinu sa vyžaduje preukázanie úmyselného zavinenia. V tejto súvislosti obvinený vyjadril názor, že výsledky, ku ktorým v otázke daňovej povinnosti, jej rozsahu a nesplnenia (skrátienia) dospel v daňovom konaní správca dane, nie je možné bez ďalšieho preberať do trestného konania a len na ich podklade nie je možné robiť záver o existencii alebo neexistencii jeho trestnej zodpovednosti za trestný čin skrátienia dane a poistného, preto pre súd nemôže byť relevantné vyjadrenie správcu dane o výške skrátienia dane, či jeho rozhodnutie o dorubení daňového nedoplatku, ale v trestnom konaní má súd povinnosť sám si zistiť skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie (§ 2 ods.

10 Trestného poriadku), následne je jeho povinnosťou spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Trestného poriadku vykonané dôkazy zhodnotiť a samostatne posudzovať každý znak tvoriaci skutkovú podstatu trestného činu skrátenia dane a poistného. V predmetnej veci však, podľa názoru dovolateľa, neboli v trestnom konaní takýmto spôsobom znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu zisťované, pričom ani napadnuté uznesenie odvolacieho súdu neodstránilo nesprávne právne posúdenie týchto dôkazov a ich vykonanie, len všeobecne konštatovalo, že výsledok daňových kontrol je zhrnutý v príslušných protokoloch a v následných daňových rozhodnutiach, ktorých obsah bol súdom prvého stupňa vyhodnocovaný vo vzájomnej súvislosti s ďalšími súdom vykonanými dôkazmi, avšak o aké konkrétne dôkazy by sa malo jednáť odvolací súd, podľa názoru dovolateľa, neuvádza, s tým, že ani žiadne dôkazy súdom prvého stupňa v tomto smere vykonané neboli, pričom okresný súd sa uspokojil len s prevzatými dôkazmi zabezpečenými v daňovom konaní. V tejto súvislosti obvinený ešte namietal, že súčasťou spisu nie je účtovníctvo, respektíve jeho potrebná časť, z ktorej by bolo možné zistiť, či obvinený v rozhodnom zdaňovacom období skrátil daň z príjmov fyzických osôb a v akom rozsahu a rovnako tak nie je možné zistiť, aký rozsah prác v rozhodnom období dostal obvinený k spracovaniu od zadávateľa týchto prác, teda Štátnych lesov Slovenskej republiky a aký rozsah prác nechal obvinený v subdodávke iných osôb vykonať, pritom otázka, v akom rozsahu bola činom páchatel'a skrátená daň, je pri trestnom čine skrátenia dane a poistného podľa § 276 Trestného zákona otázkou viny, ktorú by mali sudy v trestnom konaní posudzovať samostatne, a to aj v prípade, ak príslušný orgán o daňovej povinnosti a o výške dane už právoplatne rozhodol. Preto si, podľa názoru dovolateľa, mal súd prvého stupňa za týmto účelom zabezpečiť vyhotovenie znaleckého posudku, ktorým by bolo zistené, či výška skrátenia dane ustálená v daňovom konaní je správna a nie len ju bez ďalšieho dokazovania z tohto konania prevziať, pričom rozhodnutie daňového orgánu by mal súd vziať do úvahy a hodnotiť ho pri svojom rozhodovaní rovnako ako každý iný dôkaz v rámci postupu podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Za nesprávne právne zistenie a posúdenie skutku odvolacím súdom považoval dovolateľ aj záver spočívajúci v tom, že sporné dodávky neboli reálne vykonané, pretože by muselo ísť o niekoľkonásobne prevyšujúci objem oproti prácam jednotlivých reálnych dodávateľov prác, ako aj záver o nelogickosti nepreverovania štatutárov sporných spoločností a nezisťovania ich totožnosti. V tejto súvislosti dovolateľ vyjadril názor, že v konaní nebolo nijakým spôsobom preukázané, že by reálne nedošlo k vykonaniu prác, za realizáciu ktorých boli vystavené sporné daňové doklady a vyplatená odplata, naopak v konaní boli, podľa názoru obvineného, produkované viaceré dôkazy preukazujúce, že všetky práce, za realizáciu ktorých boli vystavené sporné daňové doklady a vyplatená odplata, boli skutočne zrealizované, pričom tieto skutočnosti vyplynuli predovšetkým z výsluchov zástupcu Štátnych lesov Slovenskej republiky, ktorý jednoznačne potvrdil, že všetky práce, za ktoré spomínané Štátne lesy ako jediný objednávateľ a zadávateľ zaplatil odplatu, ktorú obvinený následne použil na vyplatenie spoločnosti Slovles, s.r.o. za realizáciu týchto prác v subdodávke, boli skutočne zrealizované a touto organizáciou skontrolované. To potom, podľa názoru dovolateľa, znamená, že išlo o nesprávne skutkové zistenia odvolacím súdom, na ktoré nadväzuje jeho nesprávne právne posúdenie. Vo vzťahu k nelogickosti nepreverovania štatutárov sporných spoločností a nezisťovania ich totožnosti, poukázal obvinený na to, že ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným nebol podľa vtedy platných predpisov, povinný (a nebolo to ani v jeho možnostiach) preverovať, ako si tá ktorá spoločnosť zaúčtovala účtovné doklady a prostredníctvom akých pracovníkov alebo subdodávateľských firiem zdaniiteľné plnenie uskutočnila s tým, že pokiaľ v príslušných spoločnostiach došlo k porušeniu účtovných alebo daňových predpisov, prípadne tieto spoločnosti spomínané práce pre spoločnosť obvineného vykonávali prostredníctvom ľudí, ktorých nezamestnávali, nesú za to daňovú alebo trestnoprávnu zodpovednosť (respektíve ich zástupcovia).

V dôvodoch podaného dovolania upriamil obvinený pozornosť aj na otázku použitia ustanovenia § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, poukázal v tejto súvislosti na zjednocujúce stanovisko publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod číslom 5/2011 a namietal nesprávnu aplikáciu použitia uvedeného ustanovenia (§ 39 Trestného zákona), a to najmä vzhľadom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky vrátane najvyšších súdnych inšancií. Konštatoval, že pri určovaní druhu a výmery trestu prihliada súd najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a

možnosti jeho nápravy, preto po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu mohol a mal, podľa názoru obvineného, súd prvého stupňa, rovnako ako odvolací súd, dospieť k záveru, že účel trestu bude v jeho prípade naplnený uložením trestu odňatia slobody pod spodnou hranicou zákonnej trestnej sadzby. V tejto súvislosti vyjadril dovolateľ názor, že uloženie trestu odňatia slobody v zákonnej sadzbe je pre neho skutočne neprímerane prísne, a pre naplnenie účelu trestu upraveného podľa ustanovenia § 34 Trestného zákona by s určitou postačovalo uloženie trestu odňatia slobody so zreteľom na ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona (mimoriadne zníženie trestu), samozrejme za dodržania zákonných limitov uvedených v § 39 odsek 3 písm. d) Trestného zákona. Okolnosti celého prípadu, predovšetkým však nespôsobenie škody v podobe skrátenej dane, keďže všetky práce boli preukázateľne reálne vykonané, respektíve nevzniknutie daňového nedoplatku, či neodvedenie dane, nemal súd zohľadňovať v jeho neprospech s prihliadnutím na platnú zásadu trestného konania „ne bis in idem“, t. j. „nie dvakrát o tom istom“, pretože táto skutočnosť je sama osebe kvalifikačným znakom, ktorý podmienil právne posúdenie zisteného skutku podľa privilegovanej skutkovej podstaty žalovaného zločinu s vyššou trestnou sadzbou. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť by bolo, podľa názoru dovolateľa, odôvodnené očakávať uloženie trestu odňatia slobody pod spodnú hranicu zákonnej trestnej sadzby s prípadným posilnením účinkov takéhoto trestu uložením napríklad ďalšieho trestu, a to trestu zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek podnikateľskú činnosť. V tejto súvislosti obvinený konštatoval, že pri výmere trestu je potrebné vziať do úvahy ochranu spoločnosti pred páchatelmi trestných činov z hľadiska individuálnej prevencie (prevýchova páchatelia, zabránenie mu v páchaní trestnej činnosti), z hľadiska generálnej prevencie (odradenie iných od páchania trestných činov) a zároveň má trest vyjadriť aj morálne odsúdenie páchatelia. Pri ukladaní trestu v prejednávacom prípade boli, podľa názoru obvineného, všetky uvedené atribúty splnené, avšak súdy nižšieho stupňa (tak okresný, ako aj krajský) ich nezohľadnili. Obvinený v podanom dovolaní ďalej poukazoval na to, že je otcom maloletých detí, ktoré s manželkou riadne vychovával a mal zabezpečenú prácu na slobode, na dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku, počas ktorej žil bezúhonným životom, ako aj skutočnosť, že jeho konaním nebola spôsobená žiadna reálna škoda, v jeho prípade išlo o osobu so stálym bydliskom, s rodinným zázemím, ktorá sa dostala do stretu so zákonom po prvýkrát, preto využitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona považoval dovolateľ vo svojom prípade za odôvodnené a uloženie trestu odňatia slobody pod spodnú hranicu trestnej sadzby za primerané k spáchanej trestnej činnosti a takto uložený trest za spravodlivý, plne spôsobilý naplniť svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Trestného zákona.

V podstate na základe vyššie uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 1To/113/2018 z 21. mája 2019, ako aj rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/35/2014 z 18. júna 2018 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Žilina sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a

záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007].

Jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie situácia spočívajúca v tom, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiaden trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho (prípadne miernejšieho) trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu (primerane napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Tdo/29/2018, 2Tdo/6/2019, 5Tdo/48/2018).

Naposledy citované ustanovenie teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávných chýb a jeho znenie za bodkočiarkou vylučuje možnosť úspešne sa domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Inak povedané, vo vzťahu k skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru a nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutí súdu druhého stupňa [primerane uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2Tdo/7/2018 z 3. septembra 2018 (publikované v Zbierke pod číslom 96/2018)].

Dovolací súd teda hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, a ktorý je vymedzený v takzvanej skutkovej vete napadnutého rozsudku, zodpovedá znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu, pod ktorú bol napadnutým rozsudkom podradený.

Obvinený Radim Kakalejšík bol v úvode označeným rozsudkom okresného súdu uznaný vinným z pokračovacieho zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, pričom s takto ustáleným právnym posúdením zisteného skutku sa krajský súd, ako to vyplýva z jeho uznesenia, v plnom rozsahu stotožnil.

Zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona sa dopustí ten, kto vo

veľkom rozsahu skráti daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Z obsahu skutku tak, ako ho súd prvého stupňa ustálil a pojal do takzvanej skutkovej vety svojho rozsudku, a s ktorým sa krajský súd bezo zmeny stotožnil, zjednodušene povedané plynie, že obvinený ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným podal v rokoch 2009 až 2011 daňové priznania k dani z pridanej hodnoty a k dani z príjmov právnických osôb, ktorými deklaroval svoju daňovú povinnosť zníženú v celkovom vyjadrení o sumu 1.007.313,80 eur v dôsledku toho, že vedome neoprávnene od výnosov odpočítal výdavky na podklade fiktívnych faktúr alebo vedome neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty na podklade fiktívnych faktúr.

Vyššie popísané ustálené konanie obvineného nepochybne znaky pokračovacieho zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona napĺňa, čo znamená, že konanie obvineného bolo subsumované pod správne ustanovenie Trestného zákona, a teda napadnuté rozhodnutie je založené na správnom právnom posúdení zisteného skutku.

Pokiaľ obvinený v podanom dovolaní namietal neexistenciu úmyselného zavinenia na jeho strane, k tomu je potrebné uviesť, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. tak, ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré je jej obsahom, a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť (rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 3/2011).

Ako to už bolo vyššie uvedené zo skutku ustáleného v prejednávanej veci súdmi nižšieho stupňa (teda tak okresným, ako aj krajským súdom) plynie, že obvinený vedome neoprávnene odpočítal od výnosov výdavky, či uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty na podklade fiktívnych faktúr. Z takéhoto vyjadrenia skutkových okolností je nepochybne zrejmé, že obvinený postupoval úmyselne, preto je posúdenie konania obvineného súdmi nižšieho stupňa aj z toho pohľadu správne.

Obvinený v ním podanom dovolaní ďalej okrem iného namietal, že odvolací súd v prejednávanej veci nesprávne zistil skutkový stav, na čo nadväzuje jeho nesprávne právne posúdenie.

Ako to už bolo vyššie vysvetlené nesprávne zistený skutkový stav dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nenapĺňa, a to ani v odvodenom význame založenom na úvahe, že pokiaľ skutkový stav nebol správne zistený, nemôže byť ani správne právne kvalifikovaný. Dovolací súd, ako to už bolo uvedené, vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, je totiž skutkovým stavom zisteným súdmi nižšieho stupňa viazaný, nemôže ho preskúmať ani meniť, či dopĺňať. Úlohou dovolacieho súdu pri posudzovaní dovolacieho dôvodu plynúceho z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je „len“ preskúmať, či súdmi nižšieho stupňa zistený skutkový stav, ktorým je viazaný, bol správne podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone.

V podstatných okolnostiach nesprávne zistený skutkový stav môže vo svojom dovolaní podanom podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku namietat' len minister spravodlivosti Slovenskej republiky s tým, že

obvinenému takéto právo zákon (Trestný priadok) nepriznáva, pričom námietka založená na odvodení nesprávneho právneho posúdenia ustáleného skutku od jeho nesprávneho zistenia, teda od nesprávne zisteného skutkového stavu, je v podstate snahou obísť právnu úpravu plynúcu z ustanovení § 369 a § 371 Trestného poriadku definujúcu oprávnené osoby na podanie dovolania a dovolacie dôvody, ktorá tým vymedzuje charakter dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku, nie ďalšieho odvolania ako riadneho opravného prostriedku.

Skutkového charakteru, ktoré z tohto dôvodu dovolací dôvod plynúci z ustanovenia § 371 ods. 1 písm.

i) Trestného poriadku nenapĺňajú, sú aj námietky obvineného spočívajúce v tom, že súdy nižšieho stupňa (tak okresný, ako aj krajský) nesprávne zistili, že sporné dodávky neboli reálne vykonané, pričom považovali za nelogické, že si dovolateľ nepreveroval štatutárov sporných spoločností, keďže na takéto preverovanie nebol povinný a ani oprávnený a z výsluchov zástupcu Štátnych lesov Slovenskej republiky plynie, že všetky jemu zadané práce, za ktoré mu bola zaplatená odplata, ktorú použil na vyplatenie svojich subdodávateľov, vykonané boli.

Napriek uvedenému len pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že len samotná skutočnosť, že práce zadané Štátnymi lesmi Slovenskej republiky v konečnom dôsledku vykonané boli, na správnosť záveru o skrátaní dane obvineným vplyv nemajú, pretože obvinenému bolo kladené za vinu, že si neoprávnene znížil výnosy (napríklad odmenu od spomínaných Štátnych lesov) o náklady, ktoré nevynaložil a neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty na podklade fiktívnych faktúr za práce, ktoré neboli vykonané obvineným deklarovanými subdodávateľmi. Obvinenému teda nebolo kladené za vinu, že dotknuté práce neboli vykonané vôbec, ale to, že neboli vykonané ním deklarovanými subdodávateľmi, preto mu v tomto smere nevznikli náklady, ktoré by si mohol odpočítať od výnosov, teda neplatil subdodávateľom odmenu (faktúry boli fiktívne) zahŕňajúcu daň z pridanej hodnoty, ktorú by mal jeho subdodávateľ odvieť, a ktorú by si obvinený mohol odpočítať.

Obvinený v ním podanom dovolaní ďalej namietal, že súčasťou spisu nie je jeho účtovníctvo, respektíve jeho potrebná časť, z ktorej by bolo možné zistiť, či v rozhodnom období skrátil daň a v akom rozsahu jemu zadané práce vykonal sám a v akom rozsahu boli vykonané subdodávkou a namietal ešte, že výšku skrátania dane mal súd prvého stupňa určiť na podklade znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie si mal zabezpečiť a nielen bez ďalšieho spomínanú výšku prevziať z daňového konania.

V súvislosti s vyššie uvedenými námietkami sa najvyšší súd v prvom rade zaoberal otázkou, či dovolanie obvineného v tejto časti nesmeruje k dovolaciemu dôvodu plynúcemu z ustanovenia § 371 ods. 1 písm.

c) Trestného poriadku, v zmysle ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Použitia tohto dovolacieho dôvodu sa dovolateľ v podanom dovolaní síce výslovne nedomáhal, avšak podľa ustálenej súdnej praxe najvyššieho súdu (rozhodnutie publikované v Zbierke pod číslom 120/2012) viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa týka (vecného) vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Inak povedané, je úlohou obvineného (kvalifikovane zastúpeného obhajcom), aby v podanom dovolaní vecne špecifikoval konkrétne chyby rozhodnutia prípadne konania, ktoré mu predchádzalo, je však už vecou dovolacieho súdu, aby takto vecne špecifikované konkrétne chyby podradil pod príslušné ustanovenie § 371 Trestného poriadku a posúdil jeho ne/naplnenie.

Aplikácia vyššie citovaného ustanovenia [§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku] by v tejto súvislosti mohla prichádzať do úvahy, ak by obvinený navrhoval vykonať dôkazy, na ktoré by ani okresný a ani krajský súd procesne nereagovali. V rámci práva na obhajobu v konaní pred súdom je totiž povinnosťou súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť, alebo ho odmietnuť, alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 116/2014).

Z obsahu podaného dovolania však neplynie, že by obvinený vykonanie týchto dôkazov navrhoval, pričom ich vykonanie nenavrhol ani pri preštudovaní spisu po skončení vyšetrovania v prípravnom konaní realizovanom 7. mája 2014, ani pred skončením dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa, keď na hlavnom pojednávaní konanom 18. júna 2018 na otázku predsedníčky senátu uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania, ale ani v záverečnej reči prednesenej na spomínanom hlavnom pojednávaní. Obvinený sa v podanom dovolaní v zásade „iba“ dožadoval hodnotenia dôkaznej situácie v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku pri absencii týchto dôkazov s dôrazom na úvahu, že doposiaľ vykonané dokazovanie bez spomínaných dôkazov jeho vinu spoľahlivo nepreukazuje. Napokon vo svetle takejto úvahy je postoj obvineného spočívajúci v nenavrhovaní ich vykonania pochopiteľný (obvinený by si tým mohol zhoršiť svoje postavenie).

Preto najvyšší súd dospel k záveru, že vyššie uvedené námietky obvineného nie je možné podradiť pod ustanovenie § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, napokon obvinený porušenie svojho práva na obhajobu zásadným spôsobom ani nenamietal.

Napriek uvedenému len pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že okresný súd na nevykonanie týchto dôkazov nemal dôvod reagovať, keďže ich vykonanie pred skončením dokazovania žiadna zo strán v konaní, a to ani obvinený nenavrhli a odvolací súd aj keď na tieto námietky výslovne nereagoval zastávajúci názor, že nie je povinný odpovedať na každý argument obsiahnutý v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam (strana 19 odsek 1 rozhodnutia krajského súdu), každopádne z celej koncepcie jeho rozhodnutia a dôvodov obsiahnutých na strane 16 odsek 2 a 3 plynie, že vinu obvineného považoval za spoľahlivo preukázanú dokazovaním vykonaným pred súdom prvého stupňa, preto nebol dôvod dokazovanie ďalej dopĺňať. Rozhodnutie krajského súdu teda odpoveď na otázku, prečo odvolací súd nepovažoval za potrebné vykonanie aj týchto dôkazov, poskytuje.

Týmito námietkami však obvinený nenaplnil ani dovolací dôvod plynúci z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku sa vzťahuje k najdôležitejšej fáze trestného konania, teda k dokazovaniu. Týka sa predovšetkým vykonávania dôkazov súdom, ale zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá, teda ich vyhľadávanie a zabezpečovanie, lebo dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, eventuálne získané nezákonným donútením alebo hrozbou, nie sú v trestnom konaní použiteľné a hodnotiteľné. V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu sa preto skúma predovšetkým postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu pri získavaní a vykonávaní tých dôkazov, ktoré slúžili ako podklad pre rozhodnutie vo veci (primerane rozhodnutia najvyššieho súdu napríklad sp. zn. 3Tdo/26/2017, 3Tdo/39/2019, 4Tdo/88/2015).

Obvinený v podanom dovolaní v podstate vyčítal súdom nižšieho stupňa (tak okresnému, ako aj krajskému), že nekriticky prebrali ako podklad pre svoje rozhodnutia dôkazy vykonané v daňovom konaní, a to najmä listinné dôkazy, hoci tieto vzhľadom na iné zásady, na ktorých je založené daňové a trestné konanie, nie sú v trestnom konaní bez ďalšieho použiteľné, pričom súdy (tak okresný, ako aj krajský) vo svojich rozhodnutiach neuviedli v súvislosti s akými ďalšími vykonanými dôkazmi použili dôkazy z daňového konania, keď navyše, ako to už bolo vyššie uvedené, súčasťou spisu nie je ani jeho účtovníctvo, či jeho potrebná časť a na určenie výšky skrátenia dane si okresný súd nezabezpečil vyhotovenie znaleckého posudku.

Je potrebné dovolateľovi vo všeobecnosti prisvedčiť, že daňové a trestné konanie sú založené na rozdielnych zásadách. Táto skutočnosť však sama osebe nemá automaticky za následok nepoužiteľnosť všetkých dôkazov ako celok získaných v daňovom konaní v trestnom konaní.

Faktúry, podané daňové priznania, knihy záväzkov a podobne ako listinný dôkaz sú rovnako použiteľné v daňovom, ako aj v trestnom konaní. Len preto, že boli vykonané aj v daňovom konaní, nestávajú sa

nepoužiteľnými v trestnom konaní, pretože ich nepoužiteľnosť z tohto dôvodu z Trestného poriadku nijakým spôsobom nevyplýva a na ich výpovednú a tým aj preukaznú hodnotu rozdielne zásady uplatňované v trestnom a daňovom konaní vplyv nemajú.

Takéto listinné dôkazy boli na hlavnom pojednávaní realizovanom súdom prvého stupňa vykonané tak, že boli podľa § 269 Trestného poriadku prečítané. Dotknuté dôkazy boli teda vykonané v súlade so zákonom, pričom ani obvinený v podanom dovolaní nepoukazuje na také chyby, ktoré by nasvedčovali porušeniu zákonných ustanovení pri ich vykonávaní alebo ich vyhľadávaní či zabezpečovaní. Zjavne teda dovolací dôvod plynúci z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku v tomto smere naplnený nebol.

O prípad naplnenia ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku v tejto súvislosti by mohlo ísť napríklad za situácie, že určitý svedok by v konaní pred súdom vypočutý nebol, napriek tomu by súd svoje rozhodnutie oprel aj o tvrdenia takejto osoby v daňovom konaní zhrnuté v protokole z daňovej kontroly, ktorý by bol na hlavnom pojednávaní ako listinný dôkaz prečítaný, považujúc tieto tvrdenia obsiahnuté v protokole za výpoveď svedka, pretože takýto dôkaz by bol vykonaný v rozpore s ustanoveniami § 261 a nasledujúcimi Trestného poriadku, čo však nie je prípad prejednávanej veci, keďže obvinený v podanom dovolaní takéto chyby nenamietal, pritom úlohou dovolacieho súdu nie je domýšľať si, či hľadať, v čom by mohli spočívať konkrétne dôvody obvineného námietok (primerane napríklad rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 518/2019).

Pokiaľ ale obvinený namietal, že súdy nižšieho stupňa, teda tak okresný, ako aj krajský opreli svoje rozhodnutie vrátane určenia výšky skrátenia dane výlučne o dôkazy získané v daňovom konaní nepostačujúce pre uznanie jeho viny, neuviedli žiadne ďalšie dôkazy, o ktoré opreli svoje závery a takéto dôkazy ani nevykonali, pričom súčasťou spisu nie je ani jeho účtovníctvo prípadne jeho potrebná časť, k tomu sa žiada uviesť, že ide o skutkové námietky spochybňujúce rozsah vykonaného dokazovania a hodnotenie vykonaných dôkazov, avšak osobou oprávnenou na podanie dovolania založenom na takýchto dôvodoch, teda v podstate na dôvode spočívajúcom v tom, že napadnuté rozhodnutie vychádza zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, je v súlade s ustanovením § 371 ods. 3 Trestného poriadku len minister spravodlivosti Slovenskej republiky, nie obvinený.

Napriek tomu len pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že z rozhodnutí tak okresného, ako aj krajského súdu plynie, že záver o vine obvineného založili najmä na dôkazoch vykonaných pred súdom prvého stupňa (teda nie v daňovom konaní), ktoré aj vymenovali (okresný súd na strane 43 odsek 7 a krajský súd na strane 15 odsek 5) a stručne popísali (najmä okresný súd, na ktorého popis sa krajský súd v podstate už len odvolal), pričom faktúry, daňové priznania sú listinné dôkazy použiteľné, ako to už bolo vyššie uvedené, tak v daňovom, ako aj trestnom konaní.

Obdobne tak pokiaľ obvinený tvrdil, že na ustálenie výšky skrátenia dane nepostačovalo vykonané dokazovanie, ale bolo potrebné na tento účel pribrať do konania znalca, ide v podstate o námietku, že pri zisťovaní skutkového stavu boli závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci. Na podanie dovolania z tohto dôvodu je však vychádzajúc taktiež z ustanovenia § 371 ods. 3 Trestného poriadku oprávnený minister spravodlivosti Slovenskej republiky, nie obvinený.

Napriek tomu len pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že vychádzajúc z ustanovení § 141 a § 142 Trestného poriadku je znalecké dokazovanie nevyhnutné v prípadoch, keď si objasnenie skutočností dôležitej pre trestné konanie vyžaduje odborné znalosti, pričom nie je možné sa v tomto smere pre zložitosť veci uspokojiť s odborným vyjadrením alebo písomným stanoviskom.

V prejednávanej veci, ako to už bol niekoľkokrát uvedené, sa obvinenému kladie za vinu, že si neoprávnene uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty z fiktívnych faktúr, na ktorých je napokon suma tejto dane výslovne uvedená a že si neoprávnene od výnosov odpočítal výdavky taktiež z fiktívnych faktúr, z ktorých (keďže mali zostať započítané ako výnos) je možné daň z príjmov

právnických osôb, ktorú mal odvieť a neodviedol, vypočítať jednoduchým určením príslušného percentuálneho podielu z celku. Ani podľa názoru najvyššieho súdu si tieto výpočty odborné vedomosti nevyžadovali, a preto nebolo potrebné na tento účel do konania znalca priberať.

A vzhľadom na to, že výška skrátenej dane bola ľahko zistiteľná z faktúr prečítaných na hlavnom pojednávaní, ani podľa názoru najvyššieho súdu neboli ďalšie účtovné doklady obvineného, a to ani v podobe kompletného účtovníctva, potrebné.

Na tomto mieste je potrebné opätovne pripomenúť, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktoré smeruje proti inak už nezmeniteľnému právoplatnému rozhodnutiu súdu nastolujúcemu stav právnej istoty, preto sa pre jeho úspešné uplatnenie vyžadujú podstatne prísnejšie podmienky ako pre odvolanie, a to vymedzenie konkrétnych väd majúcich za následok konkrétne závažné porušenie práv dotknutých osôb, len potencionálna možnosť porušenia ich práv alebo len všeobecne vymedzená potencionálna možnosť ešte spoľahlivejšieho zistenia skutkového stavu oproti tomu ako zistený už bol, pre úspešné uplatnenie dovolania nestačí.

V tejto súvislosti už len úplne na okraj vo vzťahu k výčitke obvineného, že znalecký posudok si mal zabezpečiť okresný súd, najvyšší súd poznamenáva, že v kontradiktórnom trestnom konaní dôkazy primárne vyhľadávajú, zabezpečujú a vykonávajú, a to aj v konaní pred súdom strany v konaní, nie súd, ktorý má pozíciu „nezávislého arbitra“ majúceho za úlohu stranami vykonané dôkazy vyhodnotiť a na ich podklade rozhodnúť o ne/vine obvineného. Preto, ak by v prejednávanej veci znalecký posudok bol potrebný, museli by ho zabezpečiť orgány činné v trestnom konaní (mal by preukazovať vinu) už v prípravnom konaní, nie súd a ak by ho nezabezpečili aj napriek tomu, že by potrebný bol, nebolo by úlohou súdu tento dôkaz zabezpečovať a nahrádzať tak aktivitu prokurátora ako strany v konaní, ale túto situáciu „len“ vyhodnotiť a rozhodnúť na poklade tých dôkazov, ktoré by k dispozícii mal.

Pokiaľ obvinený namietal nesprávne ne/použitie ustanovenia § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, v tejto súvislosti dovolateľ správne poukázal na zjednocujúce stanovisko najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 5/2011, v zmysle ktorého takéto námietky dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nenapĺňajú, a preto ani nemôžu byť úspešne ako dovolací dôvod uplatnené.

Napriek tomu považuje najvyšší súd v tejto súvislosti za potrebné len na doplnenie dodať, že predchádzajúca bezúhonnosť obvineného, či starostlivosť o rodinu v zásade samé osebe dôvodom pre mimoriadne zníženie trestu nie sú. Taktiež nie je pravdou, že by obvinený v prejednávanej veci nespôsobil žiadnu reálnu škodu. Tým, že si vedome neoprávnene znížil výnosy o nevynaložené výdavky, znížil si základ dane pre výpočet dane z príjmov právnických osôb, v dôsledku čoho si vypočítal nižšiu daň z príjmu, než akú mal odvieť do štátneho rozpočtu a taktiež tým, že si vedome odpočítal fiktívnu daň z pridanej hodnoty, vypočítal si aj nižšiu daň z pridanej hodnoty, než akú mal odvieť do štátneho rozpočtu, čím ušetril štátny rozpočet, teda príjem štátu pre vlastný prospech o v súhrne 1.007.313,80 Eur. V zásade jediným argumentom, ktorý by mohol byť vnímaný ako dôvod pre mimoriadne zníženie trestu je dĺžka konania, keďže od spáchania skutku do právoplatného rozhodnutia súdu ubehlo cca 8 rokov. Zhrnúc vyššie uvedené je teda zrejmé, že obvinený spôsobil v prejednávanej veci škodlivý následok, ktorý viac ako 7,5-krát prevyšuje veľký rozsah činu, čo by si nepochybne vyžadovalo ukladanie trestu skôr v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Zohľadniac ale dĺžku konania, predchádzajúcu bezúhonnosť obvineného, ale aj jeho starostlivosť o rodinu, postupovali súde nižšieho stupňa správne, keď obvinenému ukladali trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby spolu s peňažným trestom, pričom ani najvyšší súd vzhľadom na uvedené dôvody pre ukladanie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby nevzhliadol.

Vzhľadom na to, že dovolateľ skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil ním uplatnenej dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Radima Kakalejčika podľa § 382

písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.